

Opettajat valokeilassa: Ida Michelsson

Kuinka monta kertaa olet kuullut käytävällä nuorten valittavan ruotsin kielestä? Miten pakkoruotsi eroaa pakkoenglannista? Eikö kaksikielisyys ole tärkeää Suomessa? Ja miten päädyimme siihen, että ruotsin kieli on yksi vihatuimmista aineista koulussa?

Järjen toimitus kävi haastattelemassa uutta ruotsin kielen opettajaa Ida Michelssonia. Päädyimme kyselemään hänen urastaan sekä suhteestaan oppilaisiin ja ruotsin kieleen.

Kirjoittavatko Järvenpään lukion opiskelijat usein yo-kirjoituksissa ruotsin kielen?

Minä uskon, että tässä koulussa yli kolmasosa oppilaista kirjoittaa ruotsin yo-kokeissa. Sanoisin, että tilanne on parempi kuin muissa kouluissa.

Miten suhtaudut siihen, että monet nuoret eivät pidä ruotsista oppiaineena?

Minulla on sellainen tavoite, että olen tyytyväinen, jos kurssin aikana saan yhdenkin asenteen käännettyä ruotsin kieltä kohti. Jos taas ei osaa olla avoin muille mielipiteille, niin sille en voi mitään. Jos haluaa olla mäntti, niin silloin on mäntti.

Monet abit yrittävät sanoa minulle, että pitäisi antaa vain vitonen, koska se on heidän viimeinen kurssinsa ruotsista. Yritän kuitenkin työntää heitä saamaan hyvän arvosanan – olipa se sitten heidän viimeinen kurssinsa tai ei.

Olen yrittänyt kannustaa ruotsin opiskeluun sillä ajatuksella, että ikinä ei tiedä, mihin tai minne tässä elämässä joutuu: esimerkiksi jos saa töitä suomenruotsalaisesta kaupungista, on ruotsilla pakko pärjätä. Elämme niin sanotussa globaalissa maailmassa, ja jos joutuu muuttamaan ulkomaille, olisi hyvä, että olisi edes jotain kieltä opiskellut, jotta olisi jokin kyky omaksua kieliä.

Mutta jos ei halua oppia, niin ei silloin opi, piste. Ei sille voi mitään, ja näitähän on aina.

Ida jatkoi vastaustaan kehumalla Järvenpään lukion opiskelijoita antamalla esimerkin, jossa opiskelija pelaa kännykällään ja jää siitä kiinni. Yleensä ensimmäiseksi täällä opiskelijat sanovat anteeksi, kun taas muissa lukioissa hän on saanut kuulla kiroilua. Lukioiden välillä on suuria eroja, ja täällä oikeasti saa opettaa ja keskittyä opettamiseen enemmän kuin vain oppilaiden kurissa pitämiseen.

Mistä tuli idea opiskella ruotsin kielen opettajaksi?

Oikeastaan päädyin ammattiin sattuman kautta. Pidin nuorena pari välivuotta. Olin lukioaikana Saksassa, jonka jälkeen toimin kouluavustajana pari vuotta ennen kuin aloitin opiskelun. Hain ensisijaisesti luokanopettajaksi mutta en päässyt sinne. Koska en päässyt luokanopettajaksi, aloin lukemaan kaikenlaisia aineita. Kun aineet alkoivat paisua, oli pakko alkaa valita, miksi sitten valmistuisi, ja koska siihen aikaan oli saksan ja ruotsin kielen opettajilla eniten hakua, oli se käytännöllisin ratkaisu.

Opettajan ura ei ollut toiveammattini enkä ole suvussanikaan minkään monennen polven opettaja. Koska vanhempani ovat taiteellisella alalla, olen vähän kuin perheen musta lammas, kertoo Ida naurahtaen.

Minkälaiset yo-tulokset sait ruotsista aikoinaan?

Kirjoitin kolme pitkää kieltä, joista yksi oli ruotsi. Sain kaikista eximian (E), ja on pakko sanoa, että se oli kyllä vaikeaa.

Käytätkö ruotsia työajan ulkopuolella?

No jaa... Yritän katsoa aina välillä ruotsinkielisiä ohjelmia, lukea kirjoja ja kyllä minä ruotsinkielisten kavereidenkin kanssa juttelen. Mielestäni kyllä liian vähän; toivoisin sen olevan suuremmassa osassa arkea ja enemmän käytössä, jotta oma kielitaito pysyisi yllä.

Kuuluuko ananas pitsaan?

Ei se haittaa, mutta itse sanoisin ei.

Terveisiä oppilaille?

Tärkeintä elämässä on aina se, että tekee parhaansa ja pitää kiinni haaveistaan. Tässä koulussa on ihan kamalan kivoja opiskelijoita, ja sen huomaa siinä, että monet uskaltavat olla oma itsensä, mikä on todella tärkeää!

Kiitämme Idaa haastattelusta, jonka saimme tehdä kahvikupposen ääressä.

Ohessa vielä video, jossa otetaan ruotsinopettajan ruotsitietämyksestä mittaa Haluatko Miljonääriksi -pelin muodossa. Ska Ida Michelsson bli miljonär?

"><http://>